

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.

„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitilor și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apără sub conducerea unui Comitet.

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pentru plugari și muncitori — Lei 160

Pentru intelectuali — Lei 200

Pentru Institut și fabrici — Lei 500

Prin noi și pentru noi.

In muncă și unire stă puterea.

Cine dintre români nu știe că țara noastră românească stă în fruntea multor țări cu bogățiile sale. Nu e vorbă spusă în vânt, ci e foarte adevărat; avem de toate. Pământul nostru e rodnic în bucate, apele noastre sunt pline de pești; munții noștri, sunt acoperiți de nesfârșite păduri, iar în sânul pământului sunt zăcăminte de petrol, de sare, de cărbuni, de metale felurite și scumpe, de ape minerale vindecătoare care toate numai bunul Dumnezeu știe câte parale fac. Cu toate aceste bogății nemăsurate, nu e mirare că totuși suntem săraci? Nu-i vorbă sunt țări mult mai nevoașe ca noi și popoare mult mai urgisite, dar ele n'au bogățiile și veniturile noastre. Noi suntem țară bogată, cu un viitor plin de speranțe de fericire, dar azi suntem datori cu multe miliarde, avem mii de cerșetori și bolnavi cari cer ajutor, mulți săraci și orfani, care flămânez și multe greutăți și lipsuri care trebuiesc acoperite. Vorba cântecului:

Munții noștri aur poartă.

Noi cerșim din poartă în poartă... A cui e vina? Sunt multe de spus aci, de ce nu suntem și noi la rând cu alte țări prin bogățiile ce le avem. Dar să le lăsăm pe rând; deocamdată ne mulțumim să spunem că vina e a noastră a tuturor. Sărăcia i-și face cub și în țară bogată și la om înstărit, dacă nu e muncă, unire, chibzuință și pricepere. Suntem prea risipitori și îndărătnici. De la vlădică până la opincă căutam câștiguri fără muncă, suntem risipitori și nu avem dragoste și iubire între noi. Vin streini în special jidani, de peste șapte țări și mări cu banii lor și pun mâna pe bogățiile noastre, făcând câștiguri de milioane. Uitați-vă în comerț și în industrie, unde se fac afaceri și câștiguri mari, sunt numai streini și jidani. Ici și colea vezi câte un Ro-

mân și acela cu sufletul înstreinat băgat prin acest puhoi de streini hrăpăreți, ce sug vloga țării și a neamului nostru. Suntem săraci din pricina streinilor, pe pământul nostru, pe care strămoșii l-au apărat cu mână de fer și ochi de vultur și pe care au murit opt sute de mii de viteji pentru întregirea patriei.

Români de pretutindenii!

Strângeți-vă cu mic cu mare, cei bogați puneți-vă punga, cei săraci brațele și faceți societăți românești pentru folosirea bogățiilor noastre prin noi și pentru noi. Nu vă mai uniți cu streini, dușmanii noștri de ieri și de mâine, ci români adevărați, strângeți-vă rândurile și gândiți-vă că numai în muncă și unire stă puterea. E timpul ca să arătăm lumii că și românul poate ceva și că nu e numai o uneltă de sprijin a streinilor ci și un om conștient stăpân pe drepturile și pe datorile sale. Puterea țării întregi, cinstirea și înflorirea ei gospodărească și culturală stă în mâinile noastre ale tuturor și ca să ajungem acolo se cere voință și dragoste de lucru.

Unde-i unul nu-i putere

La nevoi și la durere

Unde's doi puterea crește

Și dușmanul nu'sporește

În muncă și unire cu simț veritabil și având un pic de credință în cel ce a zis: „ce e cu neputință oamenilor e cu putință la Dumnezeu” vom privi cu zori senine viitorul neamului nostru. — L. A. N. C. condusă de acel sentiment patriotic cu deviza ei măreață: „Hristos, Regele, Națiunea” vă cheamă la luptă. Sprijiniți dar oameni de acțiune, oameni cinstiți și conștienți de chemarea lor în lume, în peptul cărora palpita un suflet de român și de creștin adevărat. Lăsați jidanii și streinii căci ei prin viclenia și lăcomia lor ne duc țara la sapă de lemn.

Al. T. Isofache — Bordești.

Să facem adevărate jertfe cu toții.

Am avut cinstea să grăesc c'un parlamentar, cu prilejul unei serbări religioase.

Și cum era firesc, ca să justifice cele câteva zeci de mii, ce încasează lunar, din gârbovitele noastre spete, plus liber pe C. F. cl. I, plus alte plusuri a început să se umfle în pene cu: stabilizarea leului la 16, cu împrumutul și multe alte fericiri pentru și mai fericitul neam de muncitori.

A mai adăugat, că: partidul dela cârmă e un partid de jertfe.

Eu, profana, am rămas cu gura încleștată, de atâtea bunătăți, pe care în prostia noastră nu le pricepem și cu dragă inimă le-am crezut, după spusa gureșului parlamentar.

Totuși am îndrăznit să-i pun câte-va întrebări:

— Bine, așa o fi cum spui D-ta și te cred.

Dar pentru ce nu ajunge pe la noi măcar o mostră să vedem ce fel de monedă-i aceia din împrumut?

Pentru ce, dacă s'a stabilit cursul leului, peste noi la fiecare ceas se revarsă alt val de scumpete?

Pentru ce la fiecare zi-chinziță ni se aruncă în spate altă dajdie, de nu le mai putem căra?

Pentru ce, dacă stăm așa de bine ați primit pe căprarul Charl Rist să ne numere și bucaturile ce le ducem la gură și pentru care îl plătim cu atâtea milioane?

Noi, cu tot dragul și fără nici o cârtire ducem tot greul păcatelor tuturor nepricepuților ce ne-au cârmuit până acum.

Noi am dat tot: și averi, și copii și brațele ni le-ați zălogit, fără știrea și voia noastră.

Dar, d-stră ce ați dat și ce dați? Dacă cu adevărat vreți să fiți partid de jertfă, cum vreți să pozați, cum vă place să vă faliți pentru ce ne aruncați la fiecare ocazie câte o greutate, pe care n'o mai pot duce spatele noastre istovite? Și pentru ce nu faceți și d-s'ră o adevărată jertfă?

Cum ați stat în opoziție 10 ani și ați cheltuit băneț, energii

și geniu, pentru a vă face o popularitate ne mai văzută — dovedă, că nu sunteți oameni săraci — pentru ce nu faceți jertfa, să slujiți Țara, cel puțin un an, fără nici un interes, fără nici o diurnă fără nici o leafă?

Asta ar fi adevărata jertfă. Gestul ăsta mare, v'ar consolida popularitatea, care se cam năruie și v'ar numi Țara, uscată după oameni cinstiți, adevărat paridul așteptat.

Dar, că nouă, să ne luați coaja de mălai dela gură, să ne vindeți țolice și perina de sub cap pentru nesfârșite biruri; să luați pâinea neagră dela gura slujbaşului, să-i lăsați copiii peritori de foame și Domniile-Voastre să nu știrbiți nimic din zecile de mii pe zi ce le stoarceți de pe spinarea noastră, asta în adevăr se chiamă jertfă?

Dar să știți dela mine d-le parlamentar, că jertfă în adevăr faceți, dar aceea jertfă e a propriei d-stră popularități, nu-i pentru ușurința și scăparea Țarei din ghiarele marel finanțe Fracmasonice.

Da! jertfa pe veșnicie a popularității, celui mai popular dintre partide, o puneți pe altarul popularității altor partide, căci sunteți în opoziție de vederi și fapte, cu ceea ce spuneți în opoziție.

Pe noi, amărății, nevoașii, ne mănâți la toate greutățile.

Nouă ne puneți în cărcă atâta cât nu mai putem duce; iar voi vă umflați veșnic, lefurile și diurnele odată cu birurile pe capul nostru, mai greu decât în timpul epocii fanariote.

Și, fără rușine strigați că sunteți partid de jertfă. Asta-i mare îndrăzneală d-iei parlamentar. Apoi nu avea dreptate Moș Ioan Roată când a strigat în Divanul Ad-hoc: „Până acum am purtat fiecare câte o petricică. Dar acum ne siliți tot pe noi săracii opincari, să ducem pe umeri un bolovan mare; iar voi bonjuriștilor nu puneți nici degetul mic să ajutați?” *Tița Gh. Pavelescu*

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Noile partide politice de după război, sunt ca copilul pe drumuri noui, care are nevoie de conducere spre a nu rătăci. Dacă nu ar fi astfel, atunci lupta de clasă odată deslăntită în clasele sociale de azi, ne ar aduce acute conflicte permanente, turburări social-economice, desordinea și ca sfârșit criza națiunii, pe care ni le dorim, la care lucrează pentru întronarea lor, atât de mult spiritul rău al neamului românesc.

În fața acestor datorințe elementare de patriotism curat românesc, pătrunși de convingerea că nici unul din partidele noastre politice nu sunt cu inima și cu sufletul în slujba sa, prezentăm grupările politice cititorului, spre a face cunoștințe cu ele și spre a medita asupra capacității valorilor lor.

Voința unei națiuni, a unui grup politic, este totdeauna o rezultată de interese comune, de preocupări comune, de temeri comune și de simpatii co-

mune, iar idelle pure nefiind comune nu au destulă putere spre a permite formațiunea unui singur partid politic, absorbind pe celelalte, ce de altfel ar fi imposibil, deoarece noi nu putem opri, nici măcar împiedeca manifestațiile sufleteste. Cum însă mintea are datorla de a căuta mijloacele prin care să satisfacă dorința rațională cumpănită, vom vedea că putem adăoga acestei puteri un ajutor real, prin voința noastră nestrămutată, devenind prin muncă niște inteligențe puternice și luminoase, spre a conlucra cu folos la întărirea mișcării politice, de drept și de fapt bună, slăbind și absorbind

în același vreme și măsură pe cele rele dăunătoare intereselor noastre, concentrate asupra întăririi și înfloririi nobilei patrii române.

Pe calea aceasta neconținut muncind vom găsi pe vinovatul, care împiedecă trezirea țaranului, care oprește introducerea lui definitivă pe drumurile din istoria dezvoltării noastre politice-naționale, îmbătându-l cu demagogie, ținându-l cu totul neștiutor de soarta patriei lui, și fără să aibe idei de ceea ce se petrece cu el și în imediata sa vecinătate economică-socială.

„Leșii din rândurile poporului — spune unul din mari noștri cugetători.

Țărănimea se deșteaptă.

Țăranii din Banat se lepădă de partidele politice. — Cum sunt puși la punct bandișii cu perciuni dela „Dimineața” de brațul ziar țărănesc „Cuvântul Satelor”.

Cățiva țărani luminați din Bănat, în frunte cu d. I. Clucurel, scot la Lugoj, de 3 ani de zile, un ziar, care este pentru ei, ca și pentru întreaga noastră țară, o adevărată fală. Văzând, că țărănimea este purtată ca o barcă părăsită de valurile vieții politice, modestii fondatori ai ziarului „Cuvântul Satelor” și-au dat seama, că a sosit momentul când gemenii dela sate trebuiesc lămurii asupra dezastrului la care li duc partidele politice și îndemnați să apuce pe calea, care singură îi va duce la izbânda satisfacerii intereselor lor, atâta timp de nimeni nesocotite. Căci, într'adevăr, ce a însemnat politica partidelor față de țărănime, dacă nu o absolută desinteresare și o pură bătaie de joc? Cu ce s'a ales ea, de un timp încoaci dela diferitele guverne, dacă nu cu promisiuni nerealizate și cu înrăutățirea situației financiare până la cel mai mare grad posibil?

Țăranii dela „Cuv. Sat.” au observat din vreme cursul în care politicienii atrag pe țărani, deaceia au crezut de a lor datorie să dea semnalul de alarmă. La sfatul lor, paurii bănățeni au pus bază, în săptămâna trecută, la Timișoara unui sindicat profesional, care are de scop să adune pe toți proprietarii de pământ într'un mănunchiu, și să impună celor de sus, grija față de interesele țărănești. Laudă lor!

Dar cel dela „Cuv. Sat.” mai au și un alt mare merit. El au conștiința, că sunt Români și că au datoria să pună la punct toți ceea ce ar tinde să jignească mândria noastră națională. Reproducem, cu plăcere, o minunată lecție de naționalism servită bandișilor cu perciuni dela „Dimineața”, cu observația, că din cuprinsul ei, ar putea să tragă învățăminte mulți dintre intelectualii noștri. Iată ce scrie „Cuv. Sat.” d. 23 Nov. a. c.

„Dimineața” afirmă: 1. că țărani sunt leneși, bețivi și vicioși; 2. în schimb sunt luxoși (făloși) și nu-și știu lucra pământul; 3. că, dacă ar face o cruțare numai

de 10%, dela beutură ar avea capital pentru cumpărarea de vite și unelte de lucru.

Este o curată insultă aceasta la adresa țărănimei, făcută în mod înconștient de un ziarist al unei gazete care trece până dincolo de granițe. Nu zicem că între țărani noștri nu se află bețivi. Dar să afirmi astfel de lucruri ca ziaristul dela „Dimineața” înseamnă să blamezi un popor. La această insultă noi nu vrem să răspundem iarăși printr'o insultă, ci cu o propunere. Ziarul „Dimineața” spune să luăm pildă dela „Danemarca” țară năpăstuită dar pe care a înzestrat-o D-zeu cu o populație foarte muncitoare. El bine. Primim această lecție, și facem următoarea propunere: Rugăm pe dl. Ministru de agricultură să aducă coloniști din Danemarca, oamenii săraci cari au numai țundrele pe ei, așa cum a avut țăranul român înainte de împroprietărire, apoi să fie împroprietăriți acești țărani din Danemarca, cu un lot de 2—5 hectare, cum s'a dat românilor și un loc de casă; iar dacă le trebuie bani, să ridice la 30 la sută. Și atunci am voi să vedem și noi înainte de a muri, cum își agonisesc unelte și vite, țărani danezi din nimica, fie că ei n'ar fi bețivi, n'ar fi luxoși și leneși?

Or, facem a doua propunere: Să fie împroprietăriți cu 2—3 hectare jidani din redacțiile și administrația dela „Adevărul” și „Dimineața” cari au fost ei înșiși plugari în Galiția sau părinții lor și să trăiască apoi din acel lot cum trăesc românii: în lux, lene și bețivi.

Credem că ziaristul cu nume, dar nu cu suflet de român, dela „Dimineața” n'ar avea curajul să primească această propunere pentru colegii dsale, de și ei ar avea un credit mai ieftin la Marmarosch Blank.

Frați paori din Bănat, adevărul l-ați grăit! Pentru curajul afirmării credinței voastre, permiteți-ne să vă spunem: înainte și la mulți ani!

Tiberiu Lupu.

DI profesor A. C. Cuza — și aflându-ne în fruntea lui, datorita noastră este să ne pătrundem de nevoile lui și să lucrăm pentru dânsul, căci clasele culte sunt floarea inteligenței unui popor și, în tocmal ca florile unui arbore, ele pentru dânsul trebuie să înfioriască și lui să-i ducă roade”.

Având în vedere aceste fapte, în ele se găsește întreaga chestiune de politică național reală de Stat, pe care trebuie s'o dezlegăm într'un spirit de perfectă dreptate asimilând, în interesele generale superioare a Statului nostru, prin apostolatul și iubirea noastră, masele neștiutoare și nenorocite, care rămân în mâinile avidoșilor politicieni ca o marfă foarte rentabilă și lesne de exploatat.

Judecând cu deplină seninătate sufletească ce să petrece la noi și în jurul țării noastre, vom vedea că cataclizmul războiului mondial a distrus prea mult ce a fost bun, ridicând unele speranțe politice ce nici odată nu ar

fi văzut lumina zilei, și distrugând cohezunea socială și mersul normal al progresului social, atingând spiritul conștiinței muncii pașnice și înfloritoare, întrerupând forțele și ideile sănătoase, și cauzând o decădere economică generală a întărit enorm zgomotul estin politic, pasiunile și entuziasmele cari cer măsurile cele mai rezezi, spre a împiedeca, la vremea cerută schimbări violente, brusce.

În fața acestor fapte de o gravitate excepțională, aproape toate guvernele din Europa, au pus în fața problemelor politice, în unele State, „Dictatura politică”, în altele „regimul de guvernământ parlamentar”, pentruca cu acest ajutor să pue capăt perioadei „după erupție”, astfel readucând forțele normale ale progresului evolutiv și pașnic, spre binele și folosul poporului.

În România domnind de 11 ani „regimul parlamentar” introdus de Ionel Brătianu, nu atât din cauza împrejurărilor excepționale, după urma tran-

Parpangiei la vânat.

I.
Într'o margină de sat,
Unde-s case fără gard,
Cu urzici acoperite,
Iar în intern poleite,
Cu lut galbin scos din mal,
Și cu gunoate de cal.
Acolo domnea — un neam, mare..
Alb ca fundul de căldare.

II.
Cu cămeși fără chitori,
Rupte, pân la subsuori.
Într'o zi cam pe 'nserat,
Se strânseră toți la sfat.
Unul din ei mai dibaciu.
Ochitor bun și trăgaci.
Le ținu o cuvântare
De răsună 'n trel hotare

III.
„ Ne hulește lumea 'ntreagă...
„ Nu suntem bun nici la-o treabă.
„ N'avem din noi nici primari,
„ Nici preoți, la zile mari.
„ N'avem nici conducători...
„ Și nici dibaci vânători.
„ Mic și mare, mân'să dăm,
„ Toate să le reparăm!”

VI.
Ura! ura! să trăiască
Toată vița țigănească!
Striga acel popor mare,
Și voinic peste răbdare.
S'aleaseră din ei trei,
Cel mai sprinteni parpangei.
Măine 'n răsărit de soare,
Să plece la vânătoare.

V.
Tustrel își luară 'n spate,
Trei puști nouă nouțate.
Două dintr'e ele, rele,
A treia fără oțele.¹⁾
Și ca se fie 'n ceas bun,
Și aleseră de drum,
Trei cai, cu spetele late,
Și cu coaste numărate.

VII.
Parpangei 'ncălecară.
La vânătoare plecară.
Iar din ei, cel mai dibaciu
Ochitor bun și tragaci,
Deodat' trel iepuri zări,
Cu arma spre ei fânti.
Pe doi din ei nu-i lovi,
Iar al treilea fugi.

VIII.
La urmă, să fi văzut
Lucruri mari, de necrezut,
Cum voinicii parpangei,
Se mai băteau între ei.
De-și era mai mare dragul,
Cum scărpinau pe vătaful.
Iar pe marginea de cale,
Era părul numai, pale.

VIII.
La foc țiganele 'au pus
Trei oale cu fundu 'n sus.
Să stea ceva mai frumos,
Două au pus cu gura'n jos.
Seara.... supă fu destulă,
Carne nici o bucătură.
Iar de atunci, țganii 'n sat
Nu mai discută de vânat.

N. Vlaicu Ienopolianu

1) oțele cocoșe.

F i l m .

Dia ale lui Don José

Când i-a sosit vremea să-și dea sufletul, a'mpreunat mâinile pe piept și a 'nchis ochii mulțumit, cu speranța că l se vor deschide porțile raiului.

În adevăr, toată 'viața sa fusese o linie dreaptă și nimeni nu l-ar fi putut imputa c'a 'nșelat vreodată la cântar cu mai mult de o sută de grame la kilogram, sau că n'a avut totdeauna grijă ca apa turnată în vin să fie distilată curată.

Așteptările nu l-au fost desmintite, și după oarecare stăruință, în momentul când și-a făcut intrarea în rai, s'a declarat fericit.

Dar n'apucă să facă zece pași pe aleele tixite de figuri senine, și rămasse uitit. Vedea și nu credea. În sfârșit, își luă inima în dinți și se adrese celui care-l salutase până la pământ:

— Cum, Segălică, tu aici?

— Cum vezi

— B'ne, dar par'c'ai dat faliment!

— Nu zic eu.

— Și ai fost condamnat pentru bancrută!

— Numai 6 luni și o zi.

— Aveai și niște excrocherii!

— Nimica toată.

— Păcatele tinereții.

— Dacă nu mă 'nșel, și vreo patru furțurii!

— Pardon! Numai trei.

— Cum ai putut s'ajungi în rai, Segălică?

— Foarte ușor.

— Cum ușor?... Eu de abia am pătruns... Câte formalități!.. Ia spune, cum ai făcut?

— Să vezi... Eu eram în iad... Încet încet, m'am strecurat până la ușe...

Când se deschidea ușa, ca să intre unul în rai, băgam și eu capul... Sf. Petru se uita urît la mine și eu mă dădeam îndărăt... Azi așa, mâine așa, (cum este obiceiul jidovesc. N. R.) până când, într'o zi, Sf. Petru, apăsă, îmi strigă:

— Ce tot faci, domnule, acolo?..

Isprăvește odată!.. Ori intră 'înăuntru, ori ești afară!..

Și eu am intrat!

Pretene.

Nu te obosești de geaba,
Nu cărți lumea de rău,
Scoate afar' mai întâi, țeapa
Ce stă 'n fiptă 'n ochiul tău.

N. Vlaicu Ienopolianu.

Glume:

— Bunico, de ce ți-ai pus ochelarii deasupra frunții și nu te ulți prin ei?

— Ca să nu se roadă sticla lor.

— Domnu, care s'a asigurat eri a murit azi lovit de gută.

— A plătit numai o rată și a murit. Ce noroc pe el!..

— Ți-am adus un buchet frumos de flori de ziua ta, păpușico!

— Rău ai făcut, căci mirosul îmi cauzează dureri de cap. Dealtădată mai bine dă-mi bani, că banul n'are miros.

Un tată revoltat, amenințând cu revolverul pe un tinăr zice:

Ai fugit alaltăeri cu fata mea. Dacă nu-l repari onoarea luându-o de soție te împușc imediat!

Tinărul răspunde:

Stimate domn, aceasta o volam și eu, dar onorabila d-voastră fică a fugit azi dimineață cu altul!..

— 0 —

(Va urma)

Nemulțumirile personalului C. F. R.

Un memoriu care desvăluie multe nedreptăți.

In legătură cu mișcarea cefeștilor asociația profesională a personalului C. F. R. „Unirea” a întocmit un memoriu în care se arată motivele pentru care personalul este nemulțumit, memoriu care a fost înaintat celor în drept.

1. Suprimarea drepturilor de a se aproviziona cu lemne plătiind ca taxe de transport taxa de regie pe C. F. R.

Suprimarea permiselor de călătorie.

2. Suprimarea călătoriei cu reducere pe baza carnetelor de identitate, precum și a permiselor gratuite.

3. Reducerea călătoriilor ce se efectuează pe baza certificatelor de nutriment.

4. Mutări de personal în interes de serviciu fără indemnitate de strămutare, măsură care e contra regulamentelor în vigoare.

5. Obligarea personalului mutat după cerere sau disciplinar de a-și plăti transportul efectelor pe cale ferată.

6. Retrogradarea unor categorii de personal în ceace privește dreptul de călătorie.

7. Obligarea personalului de a avansa administrației costul biletelor atunci când călătorește în interes de serviciu.

8. Retrogradarea permiselor pe baza cărora călătoria la serviciu și de la serviciu personalul cu domiciliul îndepărtat de reședința serviciului.

Alte nedreptăți

9. Suprimarea reducerii de 40% la restaurantele gărilor, fără ca în schimb să se mărească diurnele de deplasare ale personalului în aceeași proporție.

10. Reducerea primei dela coeficientul 1 la 0.90 și neplata orelor suplimentare ale personalului de birou deși fondul de prime permite plata acestora.

11. Reținerea din salariu ca pedepse, impliniri, sequestre, etc. peste cota de $\frac{1}{3}$ din salariu prevăzut prin lege.

12. Dictarea de rețineri din salariu a valorii obiectelor sustrate sau răstăcite, indiferent dacă s'a dovedit sau nu vinovăția celor în cauză.

13. Punerea în comptul personalului a întregii pagube survenite în accident de cale ferată, fără a se ține seamă că de multe ori, la provocarea lor, contribuie și starea de insuficiență a liniilor și lipsei utilajului cerut la o exploatare modernă.

14. Obligarea personalului pe linile principale să lucreze peste orele de muncă stabilite, fără a i se plăti această muncă suplimentară.

15. Instituirea a două serii de sărbători, una redusă pentru imensa majoritate a personalului, cu suprimarea chiar a ajutorului Crăciunului și Paștelui absolut necesare ori cărui buu creștin și gospodăresc și alta sporită cu încă 11 zile în plus pentru personalul de rit mosaic-șidani contrariu

dispozițiilor categorice ale art. 57 din legea Regiei Autonome C. F. R.

Pedepse nedrepte

16. Aplicarea de pedepse chiar cu mustrarea numai pe baza de simple reclamațiuni.

17. Obligarea personalului din serviciile centrale de a face serviciu în toate zilele atât dimineața, cât și după amiază (cu excepția Sămbăta după amiază) luându-se ori ce posibilitate ca personalul să se poată ocupa de nevoile familiei sale și educația copiilor, fără a se ține seamă că aproape patru ore se pierd zilnic cu venirea la și dela serviciu.

Avansările

18. Neavansarea la timp a personalului de toate categoriile și suprimarea din bugetul anului viitor a sumelor necesare acestor avansări, deși sunt încă slujbași cu vechime în gară până la 8 ani.

19. Crearea unei atmosfere de nesiguranță a zilei de mâine prin pensionarea în masă și suprimarea de posturi de răspundere (ca frânării de semnale, etc.) fără ca în aceeași măsură să se reducă răspunderile restului de personal.

Privilegiații

20. Crearea altei clase de privilegiați prin acordarea diurnei fixe lunare unor funcționari mutați în interesul serviciului în Capitală și cari și-au primit în întregime drepturile fixate prin regulament.

21. Crearea unor alte clase de privilegiați, aduși din afară, retribuirea lor în disproporție cu masa funcționarilor de carieră cari formează baza pe care se sprijină administrația și aceasta atunci când se invocă motivul de economie pentru celalalt personal.

Numai repunerea personalului în toate drepturile ce a avut, asigurarea stabilității lui și a drepturilor câștigate prin muncă, riscuri și răspundere excepțională, și acordarea unei salariizări cinste vor permite bune exploatare de cale ferată și dela care administrația va putea aștepta maximum de randament.

După cum se vede asociația „Unirea” face tot ce se poate în interesul personalului C. F. R. Se cuvine deci ca fiecare cefeștist să se înscrie în această Asociație.

Conducătorii filialei Arad sunt: Președinte dl inspector inginer Petru Zamfirescu, secretar dl Olănescu și casar dl Stoicescu.

Duminecă în 24 Nov. s'a ținut în București o mare întrunire a Asociației „Unirea” cu reprezentanții tuturor filialelor în număr de vre-o 4000. După discuții vehemente s'a votat o moțiune în sensul celor cuprinse în memoriu pe care a prezentat-o o delegațiune Ministerului comunicațiilor, unde li s'a promis rezolvarea favorabilă a multor cerințe.

Prin Unire și „Unirea” vom învinge!

Dela Badea Gheorghe cetire...

— Ce ești atât de vesel, Bade Gheorghe, doar nu ai fost iarăș pe la vr'un congres?

— Ba chiar așa, domnule, am fost la adunarea învățătorilor, căci știi, vorba aceea, mie îmi place să merg în tot locul unde se ceartă domni.

— Ce spui, Bade, doar nu s'au petrecut lucrurile și la congresul învățătorilor ca la acela al liberalilor?

— Ba, mai rău, c'aci era să fie cât p'aci și de cap. Se sloboziră odată, mai nene, dăscălași noștri, asupra unui domn, căruia i se mai zice și „Bârboț” încât credeam, c'acuş, acuș îl apucă de barbă. El, bată-mă norocul, mă gândeam eu, d'an bun loc am mai nemerit. Aici o fi de mine. Am să râd de o să mă prăpădesc. (A fost oare ce a fost în adevăr de răs ori de plâns? N. R.) Întâlu și întâlu, eu nu înțeleg un lucru: de ce n'au luat parte la congres și reprezentanții bisericei și ai autorității, căci îmi aduc aminte, că la congresul din 1923 au luat parte o grămadă de domni mari. Poate, fiindcă au fost atunci liberalii la putere, erau vremurile altfel. Politica asta, mi se pare, îi roade și pe dascăli. Eu m'am mirat foarte mult de dl președ Cristea cum n'a fost în stare să țină în frâu pe domnișorii acela, cari, atunci, când spunea dânsul ceva, săriau deloc cu gura, strigând: Ura! trăiască! Cine vor îl fost că tare iute le umbra melița...

Un lucru nu mi-a plăcut iarăș: să, iei tu foala dela d. Jelecuteanu asta, zău, nu se face. Hei de-ar putea d. Jelecuteanu să dea în cel ce veau să-i fure gazeta așa cum am dat eu în noră-mea când mi-a furat d'nyha, atunci să știi că s'ar sătura ei de foale și de foite...

D'apoi aceea a fost cu cale, mă rog ca să se aleagă comitetul nou înainte de a se aproba socoțiile? Eu cred, că nu. Trebuia lumea mai nainte să știe cum a gospodărit vechiul comitet averea Asociației. B gseama nu s'au prea interesat de bunul mers al congresului, și apoi liberalii...

Văzând, că Badea Gheorghe face chestii personale, și de partid îl întreprusei.

— Bine, Badeo, dar de ce acuzi d-ta pe d. Cristea, când știi, că el îți ia interviuri pentru „Tribuna Nouă”? Vezi, să nu se supere pe d-ta.

— Ei, și ce-i dacă se supără îmi replică fulgerător Badea Gheorghe, aci ești d-ta. Îmi vei pune d-ta slovele la gazetă, dacă dânsul mă va părăsi, căci, del vorba aceea: azi cu unul mâine cu altul, nu înzădar scria d. Cristea că eu sunt, căutat ca o „fată mare”.

— Lasă gluma, moșule. Ai putea d-ta să-mi caracterizezi, în două-trei cuvinte, congresul învățătorilor?

— Cum să nu, încă foarte ușor: „comedie fără bani”... Pe Badea Gheorghe îl apucă un răs de gândea că se prăpădește nu, altceva, iar eu îmi luai rămas bun și plecai întrebându-mă: este omul acesta sincer?

Dar de data asta n'am fost mulțumit cu cele spuse de Badea Gheorghe, a fost prea scurt și la vedere și la vorbă.

N'a observat că în Asociație — dureri — se dă lupta între învățătorii naț., țăr. și liberali, n'a observat că sunt câteva duburi rele, care ca câinii numai pe de lături „ham, ham”, ca să strice și zădărnicească intențiunea și muca bucă a altora iar ei când este vorba

După congresul învățătorilor

să se pue la treabă, la conducere Dne fereștel nu!! îi mai bine așa să critici ce fac alții decât să faci și tu însuși ceva, ceva. Celorlalți iarăș îi se pare numai că lucrează, poate că ar vrea să lucreze dar deocamdată trebuie să le recunoaștem doar atât: volnfa.

Dzeu este bun și sperăm că se vor aplana conflictele dintre on. membrii ai Asociației simpaticilor noștri d. învățători și și până atunci, dar cu deosebire la proximiul congres vom putea admira — din dările de seamă — rezultatul muncii serioase a „luminătorilor satelor”, cum pe drept cuvânt îi numim. Trăiască învățătorii români!

Rap.

Se zice:

Că numai Turcia sireaca, își împănase înainte de război, serviciile cu experți-specialiști străini ca noi azi, dar nici ea și de bunăseamă nici noi nu ne vom putea feriți pe urma lor. Avem experți la Banca națională, la CFR, la lucrările proiectului pentru folosirea terenurilor inundabile, la stabilirea unei baze navale la Marea-Neagră, etc.

Zău ni rușine de atâți experți, pe cari îi plătim cu salarii ca'n povești Adecă cum, noi n'avem învățați noștri? Ei nu sunt capabili de nimic? Ba da! dar n'avem încredere în ei fiindcă ne servesc prea eștin, dacă ar pretinde fiecare 3—4 milioane salar anual și aceasta cu contract pe 5—10 ani ca dl dir. general inginer Vidrișin dela CFR, atunci imediat s'ar s.imba părerea despre capacitatea lor. Așa... basta! cuș!

De altfel se spune în legătură cu aceasta că și noi vom trimite în alte țări specialiști naționali de ai noștri: hofi; dar cred că fără ca să fie preaslăviți, fiindcă fiecare popor și țară își are hoșii ei și încă acela, în adevăr mai mari decât ai noștri!

Că în partidul național-țărănist s'au înscris mai multe dame în frunte cu Dna Smara și Dna Dr. Rapaport. Și lumea se întreabă curioasă oare aceste înscrieri înseamnă că femeile iau locul bărbaților, sau că se crede serios în organizarea de „volnici”? Noi nu credem nici una nici alta ci afirmăm ceace știm, că ființele nobile, sexul frumos cu dragoste nefățărită, adevărată față de Țară și de copiii lor, toate se vor înscrie și mai ales vor vota cu L.A.N.C.

Că în urma catastrofei dela bursa din New York și jidanul lord Rothermere, patronul Ungariei și perdut două treimi din averea sa. Măine, poimăne o să devie și patronul „caput” și atunci cine o să mai șbiere în lumea mare pentru revizuirea frontierelor actuale!

Că d. Romulus Boilă, care fiind foarte darnic din câștigul realizat prin sudorile noastre, va împărți pensionarilor unguri o bună parte din averea statului nostru, acum se frământă cu gândul să dea și un fel de autonomie-independență Secuilor, ca adevă să-și administreze după cum îi va tăla capul județele Ciuc, Odorhei și Trei-Scaune cu populație în majoritate unguri. Mai și i că la urmă nu se va proclama de principe al secuilor, natural dacă îi va permite acest lucru dl conte gh. Bethlen. Săracă Țară! s'arman popor românesc că grele zile ai mai ajuns!

Că un cleric român ar fi afirmat că, dintre „Universul” și „Dimineața” dorește mai bine „Dimineața” căci „Universul” e „liberal”.

La aceea nu s'a gândit Sfinția Sa că „Dimineața” e ziar jidovesc.

Ce e drept, azi asta nu numără, căci mulți jidovi sunt „rumuni” dija și mulți români sunt „jidoviți”.

Nu i așa Dom'le cleric român?

Max Moritz.

Fraților să ne trezim!

În No. 45 a acestei gazete pur românească am relevat stimați cetitori despre începuturile de viață răuălbănească ale individului escroc Max Moritz și lîngu-l tată, jupănu Jacob, făcându-vă mai întălu cunoscut că acest pu. h nos și păcătoș jidan, datorită neprilegerii poporului nostru și nestărujenirii lui de autorități, a ajuns să și creleze o situație înfloritoare, la umbra căreia se odihnește azi scroafa și baijocurește nația ce l-a îngrășat din sudoarea ei. Domnilor, nu mai putem răbda, când vedem neplăcutele stări de lucruri, ce se petrec sub ochii noștri pe întinsul satelor, ca și la orașe. Ar fi o nepăsare și o slăbiciune rușinoasă și de condamnat, ne-ar blestema glasurile sutelor de mil de erol, ce s'au închis în morminte pentru țara aceasta, dacă noi cel cari înțelegem să veghem cu ochiul minții noastre asupra neamului și să ne apărăm prin faptele noastre nația de orice rele, n'am pune stavilă obrăznicilor și înșelătorilor jidovești și n'am înălțura cu demnitate întreg pericolul, ce ni-l înfățișează jidanii.

Dar să revenim la nebotezatul Max Moritz. Mai jos îi înșlăram întreaga avere, așa cum am anunțat. De sigur, jupănu lui broscot nu-l convine, pentru că-l descoasem toate bunurile lui, dar adevărul este adevăr. Ba încă suntem convinși că neavând știre despre toate, multe vor scăpa nerelevate; dar să scriem neadevăruri? Doamne ferește! La început cum am spus, era cu mâinile în sân și bogăția în spate și pe cap. Astăzi, iată-i averea:

1. Locul de casă, curtea și grădina cu No. top. 208 în supr. de 4 jugăre și 787 st. pătrați.

2. Jumătate din locul cu No. top. 190-191, un intravilan situat în inima comunei lângă locuitorul Ioan Fărcaș, la răscrucea drumurilor.

3. Jumătate din locul de casă și curte al locuitorului Sigismund Herța senior, cu No. top. 32-33 în supr. de 389 st. p.

4. Locul de casă, casa și curtea locuitorului Ioan Sboră sub No. top. 175 în supr. de 204 st. p., luat pe seama datorilor și va intra în posesie după moartea acestuia.

5. Un loc de fâneață în hotarul de sus al com. în supr. de peste 1000 st. p.

6. Un loc între ape cu No. top. 208 în supr. de 672 st. p.

7. Un loc în hotarul comunei, numit „Putineiu” în supr. aprox. de 100 st. p.

8. Un loc în livezile comunei în supr. de 100 st. p.

9. O mulțime de părți în posesorul comunei.

10. Magazin de manufactură cu tot felul de articole.

11. Cărciumă cu tot felul de băuturi spirtoase.

12. Debit de tutun, chibrite, timbre, sare și petrol.

13. Local de casă, magazia și birt, popicarie.

14. Venit anual enorm.

15. Două vițele și trei bivoli.

16. O mulțime de bani depuși prin bănci și păcat că din greutatea de a ne informa precis nu putem ști la câtă sumă se ridică depunerile.

Și dumeata baciule cinstit, ca atăția oameni de treabă și drepti muncești din greu, muncești cu sudoarea pe frunte, muncești necăjit, pentru a avea numai cele de lipsă, ba te mai împrumuți și pela bănci și chiar la puturosul de jidan, ca să poți face față nevoilor.

Vă veți mira dar iubii și stimați cetitori de averea lui Max Moritz și vă veți întreba de modul cum a făcut-o.

În numerile viitoare veți afla mijlocul îmbogățirii jidanului!

D. G.

Rugăm achitați abonamentele!

Rugăm celii, răspunși și abonați iarul adevărat național-creștin „Apărarea Națională”!

INFORMAȚIUNI.

In 3 Decembrie la ora 9 seara va concerta în Palatul Cultural neîntrecuta artistă Aca de Barbu, prima dona operei din Cluj.

Ne place să credem că publicul va fi de astă dată mai înțelegător și se va prezenta în număr mai mare decât cu ocaziunea concertelor măestrului Enescu violiniștul de renume mondial, când afară de dl primar, în zadar am căutat reprezentanții celorlalte autorități, apoi și dnl ofițeri, magistrați, avocați etc, au lipsit aproape cu desăvârșire.

Frumos lucrul Al!

La vama Curtici s'a descoperit în compartimentul atașatului militar al Legăției ungare din București, două geamantane pline cu mătase fină.

Făcându-se cercetare s'a dovedit, că cele două geamantane le ascuseră în compartiment conductorul vagonului de dormit, urgurul Păi Csabay.

Întrebarea este, că oare atașatul militar în adevăr n'a avut cunoștință de existența acestor geamantane?

Jidanul Socolov, numit președintele executiv sioniste, umblând băgseamă acum de „Crăciun” cu colinda, a sosit și la București.

Este curios că acest individ a fost primit în audierță de autoritățile noastre și de dl Maniu și M. Lor: Regele Mihal și Regina Maria. Cu această ocaziune M. Sa Regele a primit un cadou: Album cu vederi din Palestina, Va avea cu ce Se delecta, i-i al naibii jidanul! D-l ministru de externe Mironescu a dat un banchet în onoarea(?) lui.

Să poftescă jupân Socolov în Arabia ori cel puțin în Palestina că apoi ni că-ți-l omenesc arabii, de tot „lașcă” îl fac. Dar „Al noștri” se „închină de sănătate” la toate veniturile...

În 23-24 Nov. s'a făcut constituirea „Asociației generale a Românilor uniți” (A.G.R.U.) care are de țintă răspândirea evlaviei în poporul unit.

Se știe că, între alte rele, războiul a adus cu sine și înrăirea oamenilor. Deci de Dumnezeu, ca societăți ca cea de mai sus, să se mai facă, să crească și să înflorească.

Asociațiunii „Armonia”, Soc. de muzică, cântări și dansuri din Păuliș, Tribunalul Arad i-a acordat sub No. P. j. 14 | 1929, personalitatea juridică.

Iată că în fine și jud. Arad are o Societate de muzică românească, cea dintâi, care dispune de o fanfară provăzută cu toate instrumentele muzicale necesare.

Cinste și laudă vrednicilor și bunilor români, din Păuliș, cari cu o stăruință și o voință de fier, mânăți de simțul nobil pentru tot ce este frumos, național și folositor, n'au cruțat nici o jertfă recerută pentru a învinge toate piedecile obvenite și a înființa fanfara, cu ajutorul căreia deja până acum au cucerit simpatiile tuturor celor, cari l-au auzit cântând.

Iată și numele bravilor români cari compun Direcțiunea și administrațiunea Asociației: Andraș Gh., Ardelean Gh., Avramoș N., Barna Gh., Berari P., Crișan P., Dragoș Gh., Moisescu P., Petic D., Sav I., Savici T. și Trifulescu P.

La alegerea de preot din comuna Sămbăteni a reușit d. Traian Rugiță Este născut în Checia-Română și absolvent al Academiei Teologice din Oradea cu media: foarte bine.

li dorim să păstorească în pace, timp îndelungat.

Vai de noi! Îi aci, a sosit iarna, în unele părți este zăpadă de un metru și frig de 6-8 grade și oamenii sărmanii n'au lemne. Au jidanii! Te întrebă necăjit: de unde au jidanii lemne că doară codri-s românești? Acum cumpărăm lemne scumpe, la primăvară vom cumpăra grâu scump, tot dela jidani. Dar de unde banii?!? Din băncile jidovești. Iată deci cum am ajuns slugii, robii jidovilor. La ei sunt banii, a lor sunt lemnele a lor cerealele, a lor toate bogățiile.

Da fiindcă guvernele noastre le dau voe jidanilor să ne jupoaie, să ne sugă. Cu voia lor, a guvernelor jidanii ne cumpără leftintot ce avem ca apoi să ne vândă ei nouă lucrurile cu prețuri înzecite, pe bani luați din băncile lor de silă cu trei sute la sută.

Dar oare și Dzeu sf. ne-a uitat cu totul?!

În vederea congresului studentesc ce se va ține la Craiova în 1-3 Decembrie autoritățile au luat măsurile necesare, pentru a asigura găzduirea și masa congresiștilor, cari se vede că vor fi cel puțin 2000.

Toate hotelurile din Craiova au pus gratuit la dispoziția studenților câte 3-5 camere. O bună parte din ei vor fi găzduiți în case particulare.

Din cele de mai sus rezultă că iubii noștri studenți în Craiova se vor simți acasă și nu ca în jidovitul și înstrăinatul de oraș Oradea. Desigur dacă și pe acel timp era prefect al județului dl Dr. Măiorescu, atunci studenții au fi fost și în Oradea — și dacă nu românește, dar la tot cazul — omeneste tratați și jidanii nu s'ar fi obrăznicit.

În ziua de 24 Nov. a. c. cercul cultural învățătoresc, centrul Vărădă de mureș a avut loc în com. Mocioni sub președinția vrednicului inv. I. Tomuția. Au luat parte afară de o mare mulțime de săteni și de d-nii învățători: S. Neamtu D., Opran Pipa, V. Popa, Popa, Tomuția, Ungureanu și Dna inv. Cioflec cu dl Cioflec, apoi Dnii preoți: V. G. Vuși Murșă cu doamele, ceea ce a impresionat foarte plăcut pe cei de față.

Au vorbit dnii inv. F. Popa, I. Tomuția și D. Opran spunând multe lucruri bune și folositoare din punct de vedere cultural național, iar elevii au delctat publicul numărös cu diferite și plăcute: Monoloage, piese teatrale, poezii și cântece.

Omul nu-și poate da seama de influența bună ce o au aceste șezători culturale asupra sufletelor noastre românești. „Apostolii neamului” își fac datorință, ce bine ar fi dacă și ceilalți intelectuali s'ar face-o la fel.

Cu prilejul împlinirii alor doi ani dela moartea marelui român și bărbat de stat I. C. Brătianu s'au oficial parastase atât la Florica, unde zac rămășițele pământești ale marelui defunct, cât și în aproape toate capitalele de județe.

Este curios că anumita presă care abia își mai aduce aminte de unul dintre făuritorii României Mari, și-i consacra doar câteva rânduri, scrie coloane întregi despre jidanul Morț Blark, a cărui suflet negru a plecat acolo, unde este scărășnirea di flor.

Oare ce merit poate avea lîngu fiindcă din o bană de „trei păduchi”, storcând vîaga neanului nostru, s'a ridicat la banca mondială de azi: Marmorosch Blark și comp.? Niciunul! Cel mult se dovedește și prin aceasta slugărnicia și nedemnitătea noastră!

Duminecă dimineața în 24 Nov. a încetat din viață Clemenceau unul dintre cei mai mari bărbați de stat pe cari l-a avut Franța și lumea care ș'a închinat întreagă viața pentru patria lui, pentru gloria și binele ei.

Parisul și întreagă Franța au arborat drapele de doliu, de durere.

Conform testamentului său înmormântarea i s'a făcut fără nici o solemnitate, iar sicriul a fost dus și așezat vertical lângă cel al tatălui său în Vendeea, dorind ca și după moarte să rămână tot în picioare, dărz neînfricat și nebiruit cum a fost în viață din care cauză a și fost numit „tigru”.

Lui este a se mulțumi în bună parte câștigarea războiului mondial și dictarea păcii dela Versailles și Trionon Moare în vârstă de 89 de ani.

D-zeu să-l ierte!

Biroul „CONCORDAT” BUCUREȘTI 2,

— B-dul Basarab Nr. 48 —

Autorizat de Tribunal, execută conștiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. etc. Mijlocește orice afacere în Capitală. Onorar după tarifi și învoială. Adăogați marcă de răspuns, la orice scrisoare. 1-15.

CINEMA „CENTRAL”
Str. Rusu Șirlianu.

Duminecă 1 Decembrie și zilele următoare.

Domnița Vagabonzilor

comedie senzațională

În rolul principal:

Betty Balfour.

CINEMA „ELITE”

Pădurița Orașului.

Duminecă 1 Decembrie și zilele următoare:

Păcatele Părinților

Tragedie

În rolul principale:

Emil Jannings

Primăria com. Șilindia.

Nr. 1062/1929.

Publicațiune.

Primăria comunei Șilindia deschide licitație publică pentru cărușitul comunal și cercul pe zua de 23 Decembrie 1929 o-rele 10 cu condițiunile cari se pot vedea la primăria comunei.

Licitatiunea se va ține cu paza dispozițiunilor din legea contabilității publice.

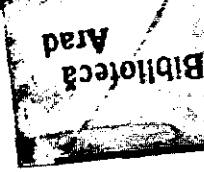
Șilindia la 15 Noemvrie 1929.

Primăria comunei.

Calocini, Șoșoni, Pălării și Ghete Ieftine pentru dame, bărbați și copii, cu reducere de 5%, a prețurilor din galantare pentru d-nii: funcționari, cîrști și învățători.

se află la
MARCU BOTA
PRĂVALIE DE GHETE, PĂLĂRII ȘI MODĂ
ARAD, BUL. REG. FERDINAND 27

Tiparul Tipo: Ducezane, Arad

Palatul Cultural, pentru

48